

Skrikwekkende Verhale

Die Duiwel se Winskoop

Oorvertel deur Nicola
Baxter

In Weimar Duitsland, het 'n seun met die naam Johann Faustus in 'n ordentlike, godvresende huishouding grootgeword. Hy was slim en het gretig geleer, wat ook al voor hom neer gesit was.

Kort voor lank was teologie, medisyne en wiskunde nie genoeg nie. Hy het in towery, voorspelling en astrologie gedelf. Gou het Faustus se trots hom gevul met ambisie en 'n begeerte na mag. Hy was vasbeslote om die Duiwel self uit te daag.

Een nag het dr Faustus, soos hy nou was, in die geheim na 'n woud naby Wittenberg gereis, waar hy die Duiwel opgeroep het, deur sirkels op die grond te teken.

'n Groot storm het opgeblaas. Magtige winde het die takke geslaan en weerlig het deur die lug geflits.

Te midde van die warrelende wind het die Duiwel verskyn,
blykbaar woedend omdat hy deur 'n blote sterfling geroep was.

Die storm het bedaar, en so het die Duiwel se woede ook bedaar. Hy vra met koue stilte wat dr Faustus verlang. "Ek is bereid om 'n winskopie met jou te maak," het die geleerde gesê. Daar was geen beperking op sy verregerande trots nie.

“Daar is drie dele tot my voorwaardes. Eerstens sal jy my dien solank ek lewe. Tweedens sal jy vir my sê wat ek ook al wil weet, derdens, jy moet nooit vir my lieg nie.”

“Hierdie winskoop is bietjie eensydig,” het die DUIWEL gesis. “Ek het ook drie voorwaardes. Eerstens, na vier-en-twintig jaar, sal jy jou liggaam en siel aan my oorgee. Tweedens sal jy 'n geskrewe weergawe van ons ooreenkoms in jou eie bloed teken. Derdens sal jy jou Christelike geloof opgee.”

Dr Faustus het ingestem. Wie weet of hy gehuiwer het toe hy hierdie vreesaanjaende stap geneem het en hy het 'n pen in sy eie bloed doop by die lig van die maan, wat sy lot verseël het.

Dit was 'n heel ander lewe wat Faustus daarna geniet het. Hy kon enigiets kry waarvan hy gehou het. Sy lewe was gevul met gemak en luukse. Die mees keurige kosse, die heerlikste wyne, die mooiste vroue het op sy tafel en sy bed gepryk. Tog was niks ooit genoeg nie.

Faustus het ook bekendheid verwerf as die mees bekende astroloog van sy dag. Sy voorspellings het altyd waar geword, want die Duiwel het hom gewys wat hy ook al wou weet.

Hy was ook nie deur die aarde self gebind nie. Met sy sataniese meester het hy van die dieptes van die hel na die verste uithoeke van die ruimte gegaan. Die heelal self was sy speelplek.

Maar agter in Faustus se gedagtes het 'n klein, aanhoudende stemmetjie begin praat. Dit het hom daaraan herinner dat die tyd verbygaan, en soos die jare verbygegaan het, het die stem al hoe harder geword. Vier-en-twintig jaar lyk vir 'n jong man vir ewig. Vir een in sy middeljare is dit nie meer so nie.

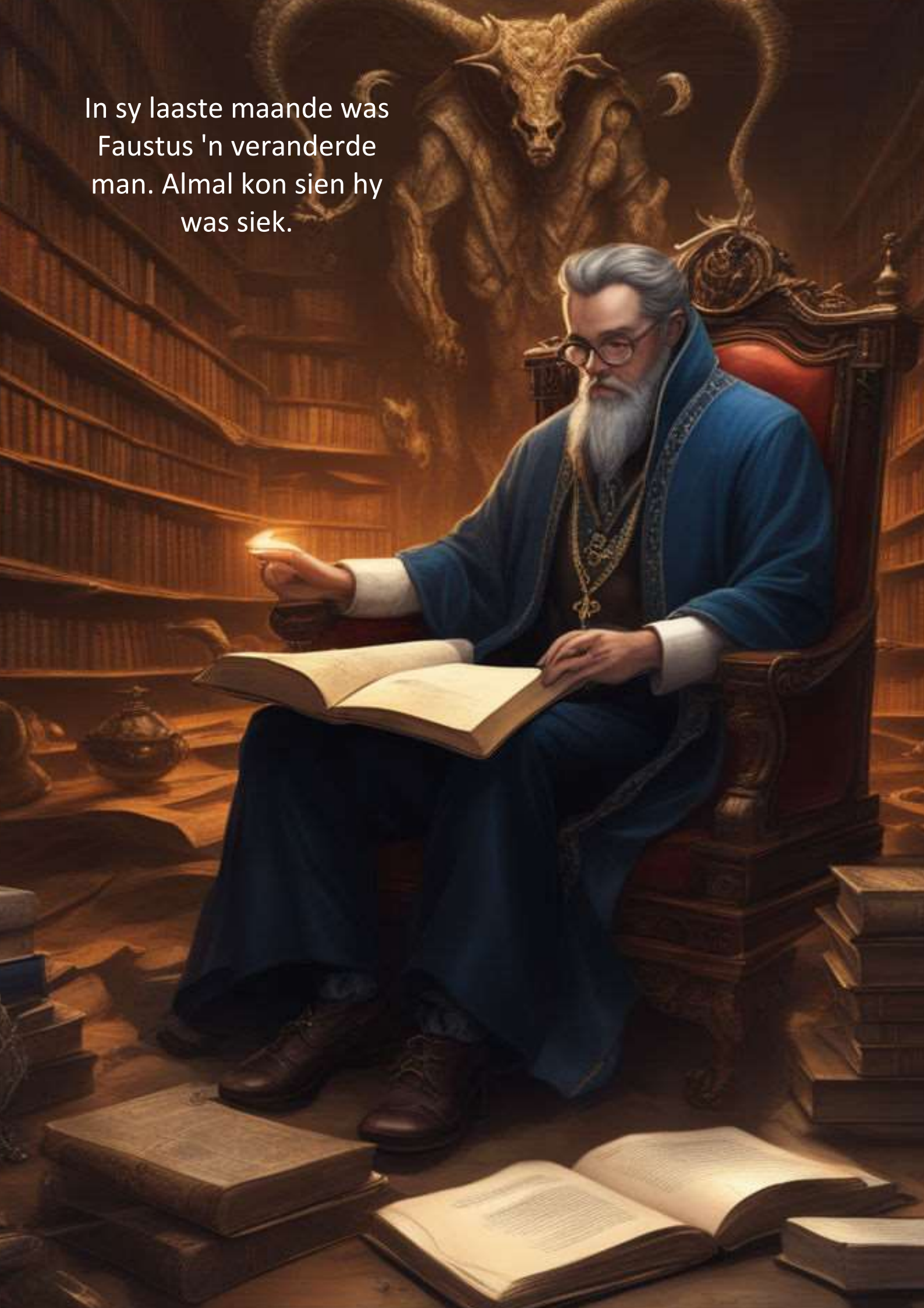

Faustus het meer en meer droewig geword namate die datum van sy ondergang nader gekom het. Selfs sy genot van alles wat sy winskoop vir hom gebring het, het blykbaar hom verlaat. Niks daarvan het saak gemaak toe daar so min tyd was om te lewe nie.

In plaas daarvan sou nie net die lewe nie, maar sy onsterflike siel binnekort opgeoffer word.

In sy laaste maande was
Faustus 'n veranderde
man. Almal kon sien hy
was siek.

Op die aand van die laaste dag van die vier-en-twintigste jaar, toe hulle sien dat sy geeste ongekende dieptes bereik het, het hulle by sy huis vergader.

Kort na middernag het 'n onaardse geluid uit dr Faustus se kamer gekom. Niemand het dit gewaag om die storm binne te brul nie. Toe word daar geskree – angswekkende gille wat die huis geskud het, toe al hoe dowwer geword het, totdat daar geen geluid was nie.

Dit was dagbreek voordat die studente dit gewaag het om hul onderwyser se skamer binne gaan. Die gesig wat hul oë in die dowwe lig van dagbreek ontmoet het, was verskriklik ongeloofwaardig. Die kamer was met bloed bespat. Fragmente van brein en tande het aan die mure en behangsels geklou. Buite was dit wat van Faustus se liggaam oorgebly het, warm en steeds krampagtig, oor 'n mishoop gespan.

Niemand wat daardie dag daar was, het ooit herstel van die gruwels wat hulle gesien het nie, maar baie het dit as 'n teken beskou om vas te hou aan die weë van God, want die weë van die Duiwel is inderdaad verskriklik.

Hierdie weergawe van die Faust-legende was in 1587 in Duitsland gepubliseer, maar die idee dat mans en vroue ooreenkomste met die duiwel sluit, het 'n lang tradisie.

Daar is gedink dat die Duiwel gewillig was om enige aansporing te gebruik om Kersfees van die pad van goedheid te lok, en die mensdom se ambisie en hebsug het in sy hande gespeel. Baie bekende skrywers het die dramatiese moontlikhede van die Faust-verhaal gesien, insluitend Goethe en Christopher Marlowe.

THINK

DIGITAL ACADEMY